

2. Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 256, 24.10.2009.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 22 december 2010 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Österrike)) — Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH mot Landeshauptmann von Wien

(Mål C-338/09) (¹)

(Frihet att tillhandahålla tjänster — Etableringsfrihet — Konkurrensregler — Cabotage trafik — Nationell busslinje för personbefordran — Ansökan om tillstånd att trafikera en busslinje — Koncession — Tillstånd — Villkor — Krav på innehav av ett huvudkontor eller ett fast driftställe inom det nationella territoriet — Intäktsbortfall som äventyrar lönsamheten på en linje för vilken koncession redan har beviljats)

(2011/C 63/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH

Svarande: Landeshauptmann von Wien

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Tolkning av artikel 49 EG och följande artiklar samt av artikel 81 EG och följande artiklar — En medlemsstats lagstiftning enligt vilken det för beviljande av koncession för att driva linjetrafik med ett allmänt transportmedel krävs att två villkor är uppfyllda, nämligen dels att den som ansöker om koncession är hemmahörande i medlemsstaten i fråga, dels att den nya linjen inte äventyrar lönsamheten för en befintlig liknande linje

Domslut

1. Artikel 49 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, liknande den som avses i det nationella målet, enligt vilken det, för beviljande av tillstånd för att driva en stadsbusslinje för personbefordran som trafikeras förutbestämda hållplatser efter en fastlagd tidtabell, krävs att koncessionssökande näringsidkare etablerade i andra medlemsstater har ett huvudkontor eller ett annat driftställe i värdmedlemsstaten redan innan tillstånd att driva nämnda linje har utfärdats. Däremot utgör artikel 49 FEUF inte hinder för en nationell lagstiftning med

krav på innehav av ett driftställe när kravet börjar gälla efter det att tillstånd har beviljats och innan linjen tas i drift.

2. Artikel 49 FEUF ska tolkas på så sätt, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken en ansökan om tillstånd att driva en busslinje för turiständamål kan avslås på grundval av minskad lönsamhet för ett konkurrerande företag som innehar tillstånd att driva en linje som helt eller delvis trafikerar samma sträcka, och detta enbart på grundval av det konkurrerande företagets påståenden.

(¹) EUT C 282, 21.11.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 22 december 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Malta

(Mål C-351/09) (¹)

(Fördragsbrott — Miljö — Direktiv 2000/60/EG — Artiklarna 8 och 15 — État des eaux intérieures de surface — Upprättande och genomförande av övervakningsprogram — Underlåtenhet — Framställning av sammanfattande rapporter om övervakningsprogrammen — Underlåtenhet)

(2011/C 63/13)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: S. Pardo Quintillán och K. Xuereb)

Svarande: Republiken Malta (ombud: S. Camilleri, D. Mangion, P. Grech och Y. Rizzo)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 8 och 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, s. 1) — Skyldigheten att upprätta övervakningsprogram för ytvatten och att göra dem operationella — Skyldigheten att lägga fram sammanfattande rapporter om övervakningsprogrammen för ytvatten

Domslut

1. Republiken Malta har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 8 och 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område, genom att underlåta att upprätta övervakningsprogram för ytvatten och att göra dem operationella enligt artikel 8.1 och 8.2 i direktivet, samt att lägga fram sammanfattande rapporter om övervakningsprogrammen för ytvatten enligt artikel 15.2 i direktivet.

2. Republiken Malta förpliktas ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 267, 7.11.2009.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 22 december 2010 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší správní soud, Republiken Tjeckien) — Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany mot Ministerstvo kultury

(Mål C-393/09) (¹)

(Immateriellrätt — Direktiv 91/250/EEG — Rättsligt skydd för datorprogram — Uttrycket ”ett datorprogramms alla uttrycksformer” — Huruvida ett programs grafiska användargränssnitt omfattas — Upphovsrätt — Direktiv 2001/29/EG — Upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället — TV-sändning av ett grafiskt användargränssnitt — Överföring av ett verk till allmänheten)

(2011/C 63/14)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany

Motpart: Ministerstvo kultury

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Nejvyšší správní soud — Tolkningen av artikel 1.2 i rådets direktiv 91/250/EEG av den 14 maj 1991 om rättsligt skydd för datorprogram (EGT L 122, s. 42; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 111) och artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EUT L 167, s. 10) — Huruvida uttrycket ”ett datorprogramms alla uttrycksformer” i artikel 1.2 i direktiv 91/250 även innefattar det grafiska användargränssnittet

Domslut

1. Ett grafiskt användargränssnitt är inte en uttrycksform för ett datorprogram i den mening som avses i artikel 1.2 i rådets direktiv 91/250/EEG av den 14 maj 1991 om rättsligt skydd för datorprogram, och kan inte omfattas av det upphovsrättsliga skyddet för datorprogram enligt detta direktiv. Emellertid kan ett sådant gränssnitt omfattas av upphovsrättsligt skydd i egenskap av verk, enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället, om detta gränssnitt utgör upphovsmannens egen intellektuella skapelse.

2. En tv-sändning av ett grafiskt användargränssnitt innebär inte att ett upphovsrättsligt skyddat verk överförs till allmänheten i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2001/29.

(¹) EUT C 11, 16.1.2010.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 22 december 2010 (begäran om förhandsavgörande från Naczelny Sąd Administracyjny (Republiken Polen) — Bogusław Juliusz Dankowski mot Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Mål C-438/09) (¹)

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt — Tillhandahållna tjänster — En skattskyldig person som inte är inskriven i mervärdesskatteregistret — Uppgifter som obligatoriskt ska anges på fakturan för mervärdesskatteändamål — Nationell skattelagstiftning — Rätt till avdrag enligt artikel 17.6 i sjätte direktivet saknas)

(2011/C 63/15)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bogusław Juliusz Dankowski

Motpart: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Naczelny Sąd Administracyjny — Tolkning av artikel 17.6 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) — Fråga huruvida en nationell lagstiftning, enligt vilken det inte är möjligt att dra av den ingående skatt som betalats för en tjänst som i strid mot nationell rätt fakturerats av en person som inte registrerats som mervärdesskattskyldig, är förenlig med denna bestämmelse i direktivet

Domslut

1. Artiklarna 18.1 a och 22.3 b i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2006/18/EG av den 14 februari 2006, ska tolkas så, att en skattskyldig person har rätt till avdrag för den mervärdesskatt som erlagts för tjänster som en annan